

hyor stor en Del han har været ved Island, men saa har han ogsaa været mere end en Maaned i hjemlige Farvande. Naar vi da regne, at dette 21-aarige unge Menneske som Sekondløjtnant har oppebaaret en Løn af 2,000 Kr., regne vi sikkert ikke for højt. Det turde være en Gage, som for et 21-aarigt Menneske er nogenlunde tilfredsstillende og egentlig ikke indeholder nogen tvivlende Aarsag til nu at forhøje Lønningerne for disse unge Mennesker. Derimod kan jeg forstaa, at det tvinger den højtærede Forsvarsminister til at undlade at imødekomme min Anmodning om Oplysninger om, hvad de 10 sidste Sekondløjtnanter i Marinen have oppebaaret i Gage.

Den højtærede Forsvarsminister havde ikke meget at indvende overfor min Paa-visning af, hvor splittergale hans Militærtabeller vare. Han erkendte, at der var en heldigere Maade at opgøre vore samlede Militærudgifter paa, naar man ikke alene tog de Militærudgifter, der tilfældigvis staa opførte paa §§ 22, 23 og 26, men ogsaa tog de andre Militærudgifter med. Det er ikke saa underligt, thi den højtærede Minister har netop selv den 10. Oktober 1893 om Militærudgifterne udtalt: „Disse Udgifter findes ikke alene paa §§ 22, 23 og 26 IV. og V., hvor man sædvanlig søger dem, men ogsaa paa andre Paragraffer som paa § 19, hvor Indkvarteringen findes, paa § 17, hvor Pensionerne staa opførte, de andrage ret betydelige Beløb, paa § 26 VI., hvor Løntillægene findes, og paa § 20, hvor Udgifterne til Udskrivningsvæsenet ere opførte“. Altsaa, den højtærede Konseilspræsident er fuldstændig klar over, at naar man skal opgøre Danmarks samlede Militærudgifter, skal man ikke alene have de Millioner med, som staa paa §§ 22, 23 og 26, men ogsaa de ca. 2 Mill. Kr. med, som staa paa andre Steder. Men dette er fuldstændig udeladt i de Militærtabeller, den højtærede Konseilspræsident kommer og præsenterer os som den sidste Sandhed i Spørgsmaalet om, hvor høje vore samlede Militærudgifter ere. Det havde sikkert været heldigere, om den højtærede Konseilspræsident helt havde ladet være at anstille en Sammenligning mellem Sverige, Norge og Danmark paa et saa skævt Grundlag.

Saa sagde den højtærede Konseilspræsident, at jeg selv havde benyttet en Opgørelse af vore Militærudgifter, ved hvilken jeg kun havde taget i Betragtning, hvad der stod paa § 22, § 23 I. og § 26

IV. og V. Ja, det er rigtigt nok, men det var dog ikke, naar jeg skulde opgøre, hvor store Danmarks samlede Militærudgifter ere, men naar jeg vilde gøre op, hvor store de fri Bevillinger her i Danmark vare, og de Bevillinger, hvor det gjaldt om ikke at fremkalde nogen Stigning, naar Spørgsmaalet var, hvorvidt status quo blev opretholdt fra det ene Aar til det andet. Det, der her er Tale om, er Danmarks samlede Militærudgifter. Den højtærede Konseilspræsident er heller ikke uvidende om, at det er to højst forskellige Spørgsmaal, og det er mildest talt lidet passende, at han kommer og siger noget saa forkeret, som det er at sige, at jeg har villet paastaa, at Danmarks samlede Militærudgifter alene skulde findes paa §§ 22, 23 og 26 IV. og V. Det har jeg aldrig nogen Sinde sagt, og en Sammenligning mellem Norge og Danmark og Sverige og Danmark med Hensyn til Militærudgifternes Størrelse kan selvfølgelig ikke gøres paa den Maade, den højtærede Konseilspræsident vil hævde, at man tager de Paragraffer, der svare til hinanden paa det svenske, norske og danske Budget, for saa vidt man overhovedet kan finde dem, og saa blot tager de Udgifter, der findes paa disse Paragraffer, men ser ganske bort fra, at man i Danmark har meget væsentlige Militærudgifter andre Steder. Det er en ganske jesuitisk Maade at sammenligne paa.

Naar den højtærede Konseilspræsident siger, at det var ubehjælpsomt af mig, at jeg bestandig stod her og spurgte ham, hvorvidt han havde brugt denne eller hin Fremgangsmaade med Hensyn til Opgørelsen af Sveriges samlede Militærudgifter og Sveriges samlede Statsindtægter, da kan jeg ikke indse, at det kan siges at være synderlig ubehjælpsomt, at man spørger en Mand, som møder med et saadant Regnestykke, hvordan han har baaret sig ad med at gøre dette Regnestykke op. Det vidner snarere om Ubehjælpsomhed, at den højtærede Konseilspræsident aldeles ikke er i Stand til at svare paa dette Spørgsmaal, men synes at være ganske uvidende om, hvilken Metode der er anvendt ved Opgørelsen og Tilvejebringelsen af et Dokument, som den højtærede Konseilspræsident har den Dristighed at præsentere den danske Rigsdag, den danske Folkerepræsentation, som et officielt Statsdokument. Det var dog ikke for meget at forlange, at Ministeren var i Stand til at give ordentlig Besked om, hvilken Metode der er anvendt ved Udarbejdelsen af et